



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke  
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des  
gheheelen Jaers**

**Afhakker, Aegidius**

**T'Shertogenbosch, 1627**

Van S. Dorothee. den VI. Februarij. Op de wyse: O eeuwigh Godt  
almachtigh.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)



Dooz utwe boeten neer:  
 Dan joncks hebt ghy my / Heer / be-  
 waerdt /  
 En nu doen stryden onbervaerdt /  
 Des wereldds kracht  
 Heb ick dooz u veracht.  
 Dan/Sc.

Dus / o Heer /  
 Sprach sy / ontfanght mijn ziel.  
 Was ter neer  
 Op d' Aerd' haer lichaem viel.  
 Aldus ghewonnen is den strydt /  
 Tot Godes eer en 's vbandts spyt /  
 Des wereldds kracht  
 Heeft dese Maeght veracht.  
 Aldus/Sc.



Dan S. DOROTHEE.

den VI. Februarij.

Op de vyfse:

Oceuwigh Godt almachtigh. pag. 4.

T Moet reghenen of vriesen /  
 Dat brenghet de Winter mee /



Wie soud't hier anders kiesen  
 Spzack wijlen Dozothee/  
 Wanneer sy hingh ghetoghen  
 Dooz Christus aen de plep;  
 Nu moetmen wat ghedoghen/  
 Hier namaels komit de Mep.  
 De Mep van't eeuwich leven/  
 Daer ons een stad' gen Lent  
 Van sweeten en van beven  
 Sal houden ongheschendt/  
 De Lelien en Roosen  
 Zijn in dat landt ghewoon  
 Te blincken en te bloosen  
 Altijdt al even schoon.

Men siet daer om end' omme  
 't Geboomt met sijn ghewas/  
 De hoven met haer blommen/  
 De velden met haer gras/  
 Met vloepende cristallen  
 Dooz-adert: En de lucht  
 Dol Hemelsche gheschallen  
 Van d' aldersoetste vlucht.

Wie sou dan niet wat Winters/  
 Wat haghels ofte sneeuw/  
 Wat bancks / wat plaets / wat splin-  
 ters/  
 Wat gapens / wat ghegeeuws  
 Ten lieben danck verdraghen/



Dooz een soo lieben Lent/  
Die sich te geenen daghen  
Verandert noch en endt.  
O Lent/o soete Somer/  
Maer u verlanght mijn geest/  
Dw' wensch maect my veel vromer  
Als iemandt opt gheweest/  
In d'aldergrootste lusten  
Des wereldts hebben magh /  
Want ewigh sal ick rusten  
Dooz eenen harden dagh.

Met dierghelycke woorzen  
Sprack Dozothea schier/  
Daer't met den rechter hoorzen  
Cheophel den Gziffier/  
Die/ als hy nu ghelesen  
Het bonnis had des doodts/  
En tot het swaerd verwesen  
De repne dienstmaeghd Godts.  
Stondt vast op 's Heeren straette/  
Misschien met vijf of ses  
Van sijns ghelijcks en praette  
Van 't bloedighe Proces;  
En siende Godts vriendinne  
Met roo-gepinde le'en/  
Maer wel gemoede sinnen  
Ghelepden vooz hem heen.  
Belust om noch te gecken/



Soo als sy gingh ter doodt/  
 Sprack: Wilt ghy soo vertrecken  
 Schoon-kindt na d'oope schoot  
 Uw's Buzgonis/daer de hoben  
 Haer vruchten alle maend  
 Soo draghen als beloven  
 Ghelijck den Christen waendt.

Gheluck moet u gheschieden/  
 En voorspoed op de reys:  
 Maer laet toch niet t'onbieden  
 Van 't Hemelsche palleys/  
 Hoe daer al is gheslaghen  
 Den ongst/op dat men magh  
 Hier sien wat daer te draghen  
 De koude Winter plagh.

Ja seyndt ons/is't gheleghen/  
 Een proeffen drie of vier/  
 Van dien ghebloemden zeghen.  
 En sy: Ik Sal doen Biffier.  
 En gingh daer mede henen  
 Na 't bloedighe schavot:  
 Om hem te doen verleenen  
 Genade vooz de spot.

Ep wilt my niet verhaesten  
 Eer dat ick heb ghebe'en  
 Dooz my en vooz mijn naesten  
 Met ne'er-gevallen le'en  
 Scherp-rechter/en gheboghen

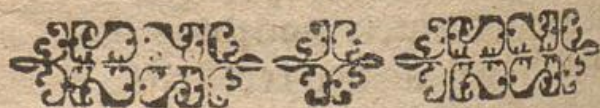


In 't dooddelijcke sand/  
kriep : Opent / Heer / uw' ooghen/  
En reycht uw' rechterhandt.  
Dooz eerst om my te stercken/  
En daer na niet-te-min/  
Om eens tot beter wercken  
Te wenden om den sin  
Van desen Rechts-ghelcerden/  
Die ick daer van uw' ooft/  
Wanneer ick hem passeerde/  
Een wepnigh heb beloost.  
Ick deed ter goeder trouwen  
Tot glori' van uw' naem.  
Heer wilt mijn woordt toch houwen.  
En siet / eer sy den aem  
Verbat hadd' / om te spzeken  
Het aengevangen woordt/  
Sagh sy wel sulcken teecken/  
Als dat sy was verhoort.  
Een Enghel die dooz brieven  
Een Paradijs ghewas  
Daer bracht. En sp: ep lieben  
Om Godts-wil/draeght het ras/  
Terwijlse my onthoofden.  
D is toch wel bekendt  
Wen wien ick flus beloofde  
Dit Hemelsche present.  
't Gheschiede al te samen.



De maeghd vergoot haer bloedt.  
 Theophel na 't betamen/  
 Van d' alder-eelste groot /  
 Kreegh upt des Hemels hoven  
 Met eenen sulcken Gheest  
 Dat hy hem 't hooft liet klooven  
 Dooz Chyisto onbedzeest.

O Doorothee/ des Heeren  
 Ghetrouwe Martelars/  
 Laet ons u doozschyft leeren/  
 Al wat hier suers of hardts  
 Te draghen valt/te draghen/  
 Ghelijckmen is ghewent  
 Des Winters/op 't behaghen  
 Van d' Hemel-rjcksche Lent.



S. THOMAS VAN AQUINEN.  
 van der Predick-heeren Orden.  
 den VII. Meert.

Op de vyfse :

O Schepper fier, &c.

**A**ls 't Firmament  
 Dooz 't Hemelsche lazure

Choont